

נועם משפטים אלימלך מו

חיבור ממנש צבורא ב"ה. חכו יודע ה' ימי תמימים פ"י כל יום ויום של הלדיקים התמימים עולים למעלי עד הצורא ב"ה ומחקים הלינורות השפעות ואחר שיקום עוד לדיק כמותא אזי הוא ג"כ מחקן הלינורות וממשך השפעות עוד נוסף על הלדיקים הראשונים דהיינו מה שתיקנו ופעלו הלדיקים הראשונים קיימת לעד וכל לדיק הבא אח"כ הוא מוסיף תיקון על תקון הראשונים. חכו ונחלתם דהיינו ירושתם שהם מורשים לעולם: לעולם תהיה. חכו ויקחו לי תרומי ר"ל ע"י שאתם תעלו ותגביהו עבודתכם הקודש אלי עד שמי ממנש. חכו לי לשמי ע"י זה תקחו תרומי דהיינו השפעות: ולא זה בלבד שע"י מעשיכם ועבודתכם תגרמו השפעות. אלא שגם מאת כל איש אשר ידבנו לכו תקחו תרומתי פ"י גם מכל איש לדיק ולדיק הקודם לכס תקחו ג"כ תרומתי דהיינו השפעתי לישראל וק"ל:

או יאמר ויקחו לי תרומי דדוד המלך ע"ה אמר מה גדלו מעשיך ה' מאד עמקו מחשבותיך. י"ל הפ"י דהנה יש ב' מיני לדיקים דהיינו יש לדיק העובד השם במעשים טובים ועובדות כשרות בגופו ועדיין לא הגיע למדרגות מחשבות בדבקות גמור בצורא יתברך ויתעלי במחשבתו הטוהר. והלדיק הזה הוא גורם תיקון השכיני הקדוש והטוהר אבל עדיין אין בידו הכח להשפיע השפעות טובות לעולם: ויש לדיק הדבוק בצורא יתברך במחשבות קדושות תמיד ודבקות בלי הפסק הלדיק הזה הוא גורם השפעה גדולות לעולם. חכו מה גדלו מעשיך ה' ר"ל מדרגות הלדיקי העוסקים במעשים טובים. מאד עמקו מחשבותיך רמז ללדיק הנ"ל העובד במחשבות זה עמוק עמוק מי ימלאנו.

וידבר גדולים מעשי ה' דרושים לכל חפזיהם דהיינו המעשי טובים והתור והמנוח הם גדולים מאוד: ולא עוד אלא שהלדיק יכול לדרוש אותם לכל חפזי בני אדם לגרום להם השפעות וברכות ועובות. חכו ויקחו לי תרומי פרש"י ז"ל לשמי רמז למדרגת הלדיקים העובדים במעשים טובים וגורמי העלאת השכיני הקדוש. מאת כל איש אשר ידבנו לכו ר"ל אבל על ידי אותו הלדיק המנדב את לבו בכל מכל כל במחשבותיו ומנדב א"ע לשמים על ידי הלדיק תקחו הכל דהיינו תקחו את תרומתי דהיינו קדושת: וגם נוסף על זאת שיהי לכם השפעות על ידו. חכו חזתי וי"ו מוסיף על ענין ראשון תקחו את תרומתי גם חזתי אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחושת דהיינו השפעות גדולות וברכות ועובות וק"ל:

וידבר שאמר הכתוב עשה ירח למועדים שמש ידע מצואו: שאותיות ירח הוא אותיות ריח דהיינו שהש"ת צ"ה צרה ב' בחינות לדיקים יש לדיק שנותן ריח למועדים ר"ל לעולמות עליונים שנקרא מועדים כמבואר בכמ' מקומות לעיל ויש לדיק הנקרא בשם שמש שנותן השפעות למעלה ולמטה כמו השמש המאירה למטה ונותנת אור ללכנה הלדיק הזה ידע מצואו פ"י הוא יודע שורש כל דבר למעלה בעולמות עליונים שכל דבר למטה יש לו שורש למעלה והבן וק"ל:

פרשת תרומה

ויקחו לי תרומה פרש"י ז"ל לי לשמי: נראה לי דהנה הלדיק ע"י עוסקו בתורה לשמה ומנדב את לבו למקום צ"ה ע"י זה הוא מריס ומעלי את הדיים לשורשם וממתיקם שם וממילא פועל רחמים והסדים. חכו ויקחו לי תרומה ר"ל שיקחו וילמדו את התור' שע"י זה ירימו לי תרומי דהיינו שיעלו את הדיני למעלי להמתיקם. חכו שפרש"י ז"ל לי לשמי ר"ל שרש"י ז"ל מרמז שקאי על התורה היא שמותיו של הקב"ה ותלמדו את התורה לשמי להמשיך אותי לשמי דהיינו לתורתי שהיא שמותי: חכו לי לשמי להמשיך אותי לשמי לתורתי וזאת התור' תפעול המתקת הדיים בשורשם. חכו שאמר דוד המע"ה אקרא לאלהים עליון כו' דאלקים עליון הוא עולם העליון אשר משם התחלת הדיים: והלדיק הממתיק אותם לדיק להמתיקם שם בשורשם. ואמר דוד המע"ה אקרא לאלהים עליון ר"ל שאני ממתיק הדיים שם בשורשם הנקרא אלהים עליון: לאל ר"ל וממילא נעשי רחמים וחסד כמ"ש חסד אל כל היום: גומר עלי ר"ל ואז ממילא בא החסד אלי למטה ונגמר אלי הרחמים והחסד והבן וק"ל:

או יאמר דהנה הלדיק בכל יום ויום הוא מרבה השפעה יותר להשפיע לעולם. חכו פ"י יום ליום יביע אומר יביע מלשון מעיין הנובע שכל יום נובע השפעתו שמשפיע יותר ויותר. חכו יודע ה' ימי תמימים כו' דבאברהם אבינו ע"ה נאמר עתה ידעתי כי ירח אלהים אתה ולהבין איך שיך לומר אלה הצורא צ"ה עתה ידעתי שמשמע ולא קודם חלילה אך הענין הוא כשהלדיק מתנהג בקדושתו ימים רבים אזי הוא מביא קדושתו ועבודתו למעלי עד הצורא צ"ה. ולכן אחר שנתכנסה אברהם אבינו נעשר נסיונות אמר הש"ת עתה ידעתי ר"ל שעלי קדושתך למעלי אלי חכו נקרא ידעתי לשון

ג' ע"ג תרומה אלימלך

דהיינו שתקמו ותמשיכו את הבורא ב"ה אלכים ותהנו מזיו שכינתו ומשרש הכתוב מי הוא שוכי אל מדריגו זו ואל מי אני מדבר דהיינו מכל איש אשר ידבנו לבו דהיינו שנדב לבו לעבוד את הבורא ב"ה במחשבות טהורות ודיקות הבורא ב"ה תקמו את תרומתי וק"ל :

או יאמר ויקחו לי תרומי דהנה הדיק כשרו' לפרש איזי תור' או איזה פסוק איזי כשמחמיל לדבר הוא מנוגע בשורשו ובח' לו הפירוש מהשורש שלו וזהו דוקא כשמדבר אל לדיק חבירו ומנדב את לבו לשמוע אליו איזי דבורו אינו נפסק מהשורשו ויכול למשוך הפי' משורשו כי כל דבר שבקדושה לר"ך להיות דבר ונוקבא להשפיע למקבל משאי"כ כשרו' לדבר וחבירו אין נותן לבו לשמוע איזי דבורו נפסק וזהו ויקחו לי תרומה ר"ל התרומה שאתם מרימים הפירוש מעולם העליון תקמו לי לשמי דהיינו לשמה : ואמר הכתוב אימתי אתם תוכלו להרים הפי' מעולם העליון מאת כל איש אשר ידבנו לבו היינו כשמדברו אל הדיק אשר נדב לבו לשמוע וק"ל :

ועשו ארון ע"י שטיס כו' נראה לפרש דהנה הארון והשולחן והמנורה הם רמו

על בני חי' ומזוי דהיינו הארון רמו על חי' דע"י התורה הקדושה נמשכי' חיים לעולם כמ"ש ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כולכם היום : והשולחן הוא ממילא רמו על מזוי : ואיתא בגמ' חי' ובי' ומזוי לאו זכותא תלי' מילתא אלא במולא : ויש לומר הפירוש כך דימי החול נקראים זכותא מלשון זוכים והוא מחמת שהלדיק רואה בהם באספקלרי' שאינה מאירה היינו שהוא כעין חלי'ה ומחילה קלת המססות אכל קדושת יוס שבת קודש נקרא מולא דהוא עולם עליון והוא בגימ' ע"ח היות והם כנגד שלש סעודות של שבת קודש : וע"י הלדיק ממשיך את השלש הכ"ל דהיינו ע"י שלש היות הכ"ל שהם בגימ' מולא הוא ממשיך חי' ובני ומזוי שבשבת קודש הלדיק בא בקדושה רבה וכאלו רואה באספקלרי' מאירה שאין דבר חוץ נדו :

ויקחו ארון ע"י שטיס דהלדיק נקרא עין שהוא דבוק בעין החיים כמ"ש ה"ש בה עין ופירש"י ז"ל אדם כשר : וזהו שאמר אברהם אבי' למלאכים והשענו תחת העץ דהיינו שראה אותם ומשג או שהם לדיקים גמורים או שהם ערביים כפירש"י : ואמר להם לפי ראות עיני אתם לדיקים גדולים והשענו תחת העץ היינו עין החיים :

ויקחו ויקחו לי תרומתי ר"ש שתזכור להנות מזיו שכינתי בעוה"ז וזהו כמו תרומה והפרש' מעוה"ב וזהו ויקחו לי לשמי

מה גדלו מעשך ה' דיש לדקדק בפסוק שאמר שמן למאור וכו' אבני שוהם למאור וכמנא מפרש הפסוק כל דבר מאלו לאיזה לורך הם באים ולגבי זה וכסף סתם הכתוב ואינו מפרש לאיזה לורך הם באים אך הענין דדרשו חז"ל ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך כו' ופי' בכל ממוך ויש לדקדק למה לא אמר בפירוש בכל ממוך ולמה שינה הכתוב לכתוב מאחד אך שהתור' הקדוש' רמזה לנו עוד דבר אחד דהנה השי"ת ברוב רחמיו נתן לנו רשות להנות קלת בעוה"ז מכסף והב לזרכינו אך לזה לריך שימור גדול לזהר מאד מאד להתנהג כשורה בממונו וזהו ששינה הכתוב לכתוב בכל מאורך ופירשו חז"ל בכל ממוך רמו לדברינו הכ"ל שזהר מאד מאד בממונו שלא יבא בהם לידי תקלה ח"ו ולריך האדם לעמוק במחשבותיו שלא ימלא בממונו שום עול ועון ולכן לא נאמר בכסף חשב לאיזה לורך דרמו דיתן רשות ג"כ להנות בני אדם קלת בממונם לזרכיהם :

וזהו מה גדלו מעשך כו' מאד פי' בעיני ועסקי ממונו שנאמר בהם בכל מאורך עמקו מחשבותיך לריך לעמוק בהם במחשבותיו שלא יכשל בהם לקיים בהם בכל מארך וק"ל :

ויקחו דאיתא במשנה אל תהיו כעבדים המשמשים את הרב ע"מ לקבל פרס

אלא וכו' : ויש לדקדק על כפל הלשון וי"ל דהנה הלדיק העובד השם במנות ומשמר אי"ע שלא לעבור חי' על איזה מלוא קלה ומתיר אחרי' לעשותה כתקנה אבל אינו במדריג' זו שיבא בהמנות אל הדבקי' הבורא ב"ה והשקות גדול אליו ית' לזה הלדיק יש לו לנפות לתשלום גמול לעוה"ב אבל יש לדיק שעובד במחשבות טהורות ומדבק ח"ע ע"י המלוי בבורא ב"ה בדכקות והשקות גדול ורואה תמיד רוממותו יתברך הלדיק הזה הוא מושך תענוגי עוה"ב אליו כאלו נהנה מזיו השכיני בעוה"ז : וזה הלדיק אינו מלפס לתענוגי עוה"ב כי יש לו תענוגי עוה"ב בעוה"ז : וזהו דאיתא בדרכות שברכו עולמך תראה בהיך ר"ל שתזכה שתי' כ"כ לדיק שתי' בדכקות תמיד ואז תהיה לך תענוגי עוה"ב בחייד' וי"ל פי' המשנה אל תהיו כעבדים המשמשים את הרב ע"מ לקבל פרס בעוה"ב היינו שמלפס לתשלום שבר אלא היו כעבדים כו' ר"ל שתי' כ"כ לדיקים שתי' לכם השכר מיד בשעת עשיית המלוי כג"ל דהיינו התדבקות ע"י המנות תמשיכו את התענוג לכם :

ויקחו ויקחו לי תרומתי ר"ש שתזכור להנות מזיו שכינתי בעוה"ז וזהו כמו תרומה והפרש' מעוה"ב וזהו ויקחו לי לשמי

לנגד פיני * כי מימיני כל אמוס דחכמי נקרא ימין כדאיחא הרונה להחכים ידריס דרוס הוא ימין והיינו שאמר עתה שבחתי אל מדרגת חכמי הנקרא

ימין כל אמוס אף בשרי ישכון לבטח פי"ו
והיינו אמתים דהיינו שיראו בתורתם ליחד העולמות

העליוני והתחתונים דהיינו אמות כפולות ב' אמות פולס תחתון ועולם עליון וחזי פי' ואל

יחשוב הדריק שעשי' ופעל הכל כראוי אלף יחשוב שלא פעל אלא חזי היינו מקצת מה שיש לו לפעול שיחזיק עלמנו במדת הכנפי' : ארכו היינו התקשרותו

והתייחדו העולמות ממני למעלי' באורך' וחמי' וחזי רחבו היינו ההשפעי' שהוא ממשיך על פוסי' בכל רחבו של עולם יחשוב גי' חזי כני' ולפית אותו

זהב טהור דאיחא בגמי' עזי שיטיס עומדים שמעמידים לפוסיס : וכול לומר הפירוש כך דהלדיק נקרא ען כני' והס מעמידים את כל מה שהס מפסיס וחוקסיס

לפעול לעולם השפעה ורחמים הס מעמידים על קיומם שכן יקום כדצריהס וחשוקתם : שמה תאמר

אדכ סברס וסכויס פי' שמה תאמר לא כך הוא חליה כל סברס וסכויס בטל ת"ל עזי שטיס עומדים' חזו ולפית דהיינו הדריק המנפי' להמשיך השפעי'

לעולם יהי' לפיתו כ"כ ללול וברור שיהי' ממשיך זהב לפרנס' טהור שיהי' בהיתר ובעהרי' גדולה' ואיך יעשי' ואמר מבית ומבחוץ תלפנו דהיינו שיהי'

תוכו ככרו שיהי' מלפס בלב ונפש וגוף להביא ברכי' לעולם ועשית כפורת זהב טהור פי' כפורת הוא לשון כפרה דהיינו הדריק לריך להיות תמיד בתשוב'

שהתשובה מכפרת : זהב טהור דהיינו שהתשוב' תהי' בלב שלם בחרטי' גדולה בלי שום סיג' ועשית שני כרוזים' דהנה יחזקאל הנביא ראה במרכבה קדוש'

פני השור מהשמאל וכו' וביקש רחמים והפכו לכרוז שאין קטיגור נעשה סגור והיינו מדין לרחמים' חזו ועשית שני כרוזים בתרגומו כרביא : מקשה תפשה

אותם דהיינו פי' מקשה שתשבר את גופך בחרטי' גמורה בתשוב' כני' פי' זה תבא אל המדרג' אח"כ שתוכל להפוך את הדריס דהיינו השמאל לרחמי' לימין פי' התלכדות והדבקות וסייו' ועשה כרוז

אחד מקאי' מזה וכרוז אחד מקזה מזה שתפעול שיהי' רחמים מקאי' ועד קזה דגם השמאל הס הדריס יתהפכו לרחמים' ובמה תוכל לפעול כל הני' מן הכפורת דהיינו התשוב' תעשו את הכרוזים דהיינו

הרחמים על שני קותיו' והיו הכרוזים פורשי' כנפים פי' הרחמים הגדולים יהיו פורשים כנפים על ישראל להיות סוככים בכנפיה' עליהם ולחוסף עליהם מכל דין ולהשפיע להם ברכי' על הכפורת

דהיינו המדרג' הזאת שתבא אל הדבקות כני' ונאפסול

נקראים עזי שטיס ר"ת שלום טובה ישועה מזוני סייו שהס ממשיכים הכל לעולם והס יראו עיקר שיפעלו בתורתם :

גמתיס וחזי ארכו דאיחא בגמי' מרובי' מדת שלומי' כפל ממדת וכו' פי' דהלדיק לריך לקשר

ולייחד העולמי' העליונים בתחתונים דהיינו לשריך לעבוד ולתקן די' אומיות הוי' ב"ה וב"ש שהס די' עולמות עד הגיע אל החכמי' דהיינו' הוא חכמי' וממס יעלה עד עולם החמישי' שהוא קולו של יי"ד :

והיינו עולם הפוד ראי' עליונים למטי' וכו' דהשיית ב"ה ברא העולם יש מאין והלדיק עושה

בסיפך דהיינו מיש עושה איך דהלדיק הרונה לבטל אחס דבר ולפעול לריך להביא אותו הדבר עד החכמה

והס נעשי' ופי' כאשר כחבתי כמה פעמים והחכמי' מאין תמלא' חזו עליונים למטי' היינו עולמות העליונים הדריק ממשיך למטי' והתחתונים הוא מעלה

אותם למעלי' לקשר וליחד אותם כאחד' אמר לי' בני עולם ברור ראי' פי' זה לריך כל אדם להיות

עבודתו כך' חזו מרובה כו' היינו שהלדיק פועל הרבה במדה זאת תשלומי' כפל פי' שטושה שלום

יחוד בעולמות עליונים ותחתונים' והיינו כפל דהיינו העליונים ותחתונים' זה מרובה בעולמות הס רבים

עד אין קץ ותכלית' ופי' אחס דבר יכול לפעול כן סנה זה בא ממדת תשלומי' ארבע' היינו שעובד

ומתקן ארבע' העולמות שהס די' אומיות הוי' וחמשה הוא עולס החמישי' קולו של יי"ד שעולה הדריק

עד החכמי' כני' ועיי' הוא מייחד כל העולמות לאחד : ופי' שאמר חז"ל אל יוליא אדם דבר מגונה מפיו

דהני תרי כהני כו' ואמר להברי' הגיעני כסול ואמר איך הגיעני כונב הלטאה בדקו אחריו

ומלאו שמן פסול : והנה לכאורי' דברי הכהן הגיעני כסול הוא ללא לורך דאין מוכח מזה כלל אל יוליא

דבר כו' ולפי דבריו זהו דברי הכהן הגיעני כסול והפליגו חז"ל במעלות הכהן זרי' שאינו מולא דבר

מגורי' מפיו שפי"ו יכול לטהר ולקדש עלמנו ולעשות יחד בעולמות עליונים ותחתונים ולזה רמזו שאמר הגיעני למעלי' זו כסול כני' :

והיינו שנו חכמים דהיינו שהגיעו לחכמי' בלשון המשני' הס פפעלו בלשונם ליחד ב' עולמות חכו המשנה' :
וחזו שוימי' ה' לנגדי תמיד כו' דזס חיוב על כל איס מישראל לצייר השס הוי' ב"ה נגד פיניו' :
איך הלדיק השלם העובד ומתקן את השס הוי' ב"ה אזי ממילא תמיד פומד נגד פיניו ואין לריך לצייר עוד : חזו שאמר דוד המלך פי' שוימי' ה' היינו שפנדיפי ומקנתי את השס הוי' ב"ה עד שהוא תמיד

נועם תרומה ארימך

ותפעול הכל הוא למעלה מן הכפורת היינו התשוב' ועשית שולחן עלי שיטיס פי' השולחן הוא שפי' ממשיך הצדיק מזוני ותעש' את השולחן דהיינו אכילתך ולפי' אותו זכב עתור שיהי' בלי מחשבות חתן רק מחשבות טהורות : ועשית לו זר זכב כביצ פי' שיהי' כל סיבוב אכילתך זר בעיניך ולא תכוין להנאתך רק לכבוד שמים' ועשית לו מסגרת טופח דליתא בגמרא שולחן של תלמיד חכם שני שליט מכוסה ושליט מגולה פעליו הקפרות והכוסות מונחים וטבעתו מבחון : חסו הפי' כאן טופח הוא מלשון טפח היינו השליט שהוא מגולה שניתן לך רשות לאכול יהי' כביצ לו מסגרת דהיינו שיסגיר א"ע במחשבות טהורות בלי שום כונת הנאת עלמו' ועשית לו ארבע טבעות זכב טבעת הוא טבעת קידושין להשכינה ע"ד דאמרין וארשתוך לי לעולם וכו' והיינו שתקדש את שולחןך בארבע אותיות הוי' ב"ה היינו ארבע טבעות : על ארבע הפאות אשר לארבע רגליו פי' שאדם נקרא מהלך שמים והבמה' היא מהלכת ארבע רגלים ולריך האדם שלא יהי' דומה וזוה לבהמ' באכילתו שריך להתקדש ולהתטהר ולהשרות השכיני' והקדוש' על שולחנו' וזוה אשר כל הי"ל יעשה לארבע רגליו פי' בשביל שלא יהי' דומה לבהמ' שהיא מהלך ארבע רגלים רק להוליא הנילוות הקדושים באכילתו ולהמשיך ולהשפיע לעולם מזוני ופרנסה טובה' וזוה פי' הגמ' וטבעתו מבחון היינו טבעת הקדושין כזכר לעיל וק"ל

הוא מחזיק א"ע במדות טובות ומשבר עלמו ממדת רעות

וידקן ועשית קרשים למשכן ור"ל שאותיות קרש הוא אותיות שקר והיינו שתשבר עלמך ממדת שקר עד תכלית' ולחזק עלמך במדת היפוך כמו קרש הוא היפך אותיות שקר עד שתעשה עלמך קרש למשכן דהיינו שיהי' מרכז' להשכינה כנ"ל : עשר אמות אורך הקרש ר"ל שדבר שהוא ארוך אף שהוא דבר שאין לו סוף יכול לקרות לו בשם אורך אבל רוחב הוא דבר שיש לו סוף ולריך לומר כמה הוא רוחב : וזוה הפי' כאן עשר אמות אורך הקרש דהיינו בדבר שאין לו סוף והוא בדבר רוחני שאין לו סוף ונקרא אורך תראה שחטבוד אותה באמות שלימות בכל עשר עולמות' ואמה וחצי אמה רוחב הקרש ר"ל בדברי הגשמי שהוא דבר שיש לו סוף ונקרא בשם רוחב לגבי הדבר הרוחני תרא' שתעש' באמות חלאים שתאכל ותותר או שאר גשמי תרא' שלא תמלא תאותך בשלימות : שתי ידות לקרש האחד דליתא בגמ' אשרי מי שבא לכאן ותלמודו צידו : ונ"ל דליתא בגמ' גדול תלמודו שמיצא לידי מעשה ונמלא תלמודו הוא גדול כשבא ע"י לירי מעשה' ובעו"הו חס אנו רואים לאדם שלומד אין אנו יכולים להבחין חס תורתו מוכשר להביאו לידי מעש' ועיקר רוב המעש' נעשה ע"י היד' וזוה אשרי מי שבא לכאן ותלמודו צידו דהיינו שהתלמוד הביאו לידי מעש' :

ועפ"ז יש לפרש שתי ידות לקרש האחד דהנה נכרה האדם בשתי ידות יד ימין ושמאל כדי להראות לאדם הבחירי חס להימין או להשמאל וגם להגביר הימין על השמאל לעבוד בשני ידיו להכניס השמאל תחת הימין : וז"ש שתי ידות לקרש האחד משולבות אשה אל אחותה ר"ל מדה אחת שאתה רואי' להחזיק בה או לשבר אות' תרא' להחזיק אותה גם ביד שמאל ולעבוד בשני ידריך' משולבות אשה אל אחותה ע"ד שאמר הכתוב גם אויביו ישרים אתו ויהי' שלום ביניהם כמו אשה אל אחות' :

ועשית קרשים כו' עשרים קרש לפאת נגבה תימנה : פי' דהנה האדם העושה מלוה לריך לעשותה בשני בחינות דהיינו א' שיעשה כתקנה וכהלכתה ובה' שיממור עלמו שיעשה טוב ולא יחטא שלא יהי' בהמורה שום פני' ואזיה חטא חיו' והמזוי' נקרא' בשם עשר כנ"ל ואמר עשרים קרש תעשה דהיינו שתעשה המזוי' בשני פעמים עשר' דהיינו לפאת נגבה תימני' ר"ל דנגב הוא לשון נגד ר"ל שתממור עלמך מפאת נגב תימנה דהיינו ממה שהוא התנגדות התימן

ועשית את הקרשים למשכן יש לומר דהנה כתיב' ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם ונ"ל דליתא בצרייתא דר"י בשלש עשרה מדות התורי' נדרשת' ור"ל עיקר התורי' היא נדרשת כשארם מחזיק בשלש עשרה מדות מה הוא רחוס כו' וכן כולם ואז תורתו שלומד נדרש' בכל עולמות' ונקדש בגימטריא מדת ומדה הוא לשון כלי' ור"ל כשארם מחזיק עלמו בהמדות טובות ולשמור עלמו מכל מדה רעה אז הוא מרכבה להשכיני' וזוה הפי' כביכול ר"ל כ"ב הוא כמו ק"ב בקו"ף ש"כ"ף בקו"ף מתחלפין באותיות גי'כך וקב הוא מדה כמו שמצינו חיינא בני די לו בקב חרובין ור"ל כ"ב דהיינו ע"י המדות יכול ר"ל ע"י המדות טובות שאדם מחזיק עלמו בהם ומשמר א"ע ממדת רעות יכול הקב"ה לשכון בזה העולם דהיינו ע"י שהוא מרכבה להשכיני' : וזוה ועשו לי מקדש ר"ל שתתקנו א"ע במדות כדי שאשכון בתוכם וראש על המדות רעות הוא מדת שקר דכל מדות רעות הם נגד מדת אמת וכשיחזיק א"ע במדת אמת ישבר עלמו ממדת שקר עד תכליתא אזי ממילא

והוא רמז שלש אמות קומתו וזה סוכב של המזבח. חסו
 דאמרין בגמ' שלשה דברים נתקשה משה רבינו ע"ה
 שרעים ומנורי וקידוש החדש רמז שלש דברים הי"ל
 שחייב האדם להתנהג בהם דהיינו לחשוב רוממות
 אל יתברך ושפלות עלמו וכן בכל יום תמיד ובכל זה
 לריך להיות הלנג לכת בכתר ולא בגלוי בהתנדדות
 יחידי בכל מעשיו לעבודתו ית"ש. והוא רמז שרעים
 ע"ד שאמר התנא ולאן אתה הולך למקום עפר רמה
 ותולעה זה שפלת האדם ומגורה רמז. לרוממות אל
 יתברך כ"ל. וקידוש החדש רמז שגריך האדם לחדש
 בכל יום הקדוש הואת לקדש עלמו במחשבות הי"ל.
 וזה שאמרו חז"ל נתקשה משה דנתקשה הוא לשון
 מקשה תעשה ופרש"י ז"ל עשת של זהב דהיינו חתיכה
 אחת רמז שזה קשה מאוד לנמס הדבר ביחידי כ"ל:
 עד שהראהו השי"ת מתוך האש ר"ל שעם האש
 והתלהבות ובהירות שיהלכז לעבודתו ית"ש תוכל לפעול
 הכל ר"ל הבא לטהר מס"עין לו:

התימן דתימן הוא רמז על חכמה ותשמור עלמך
 מכל פניה דהוא התנדדות המנ"ו ותעשה אותה
 בתכלית השלימות וק"ל:

ועשית את המזבח כו' חמש אמות כו' ושלש אמות
 קומתו פרש"י ז"ל כאמר כאן רבוע וכאמר
 בפנימי רבוע מה להלן גבהו פי שנים כארכו כו'
 ומה אני מקיים שלש אמות קומתו משפת סוכב ולמעלי.
 לכאור' ה"ל לפרש בפסוק גבהו של המזבח כולו יחד
 ה"ע שרי אמות עם הקרנות ולמה אינו מזכיר הכתוב
 רק שלש אמות של הקומה מהסוכב: ו"ל דהתורי
 הקדושה רמז' לנו דבדרים האלה לדעת דרכי ה' אשר
 לך זה כל הימים אשר אנתו קיימים על האדמ'
 דהנה המזבח ה"ו לו חמה יסוד דעיקר התחלת עבודת
 הכורא ב"ה לריך האדם לעשות יסוד חמה. דחמה
 היא דבר יחידי ואין בה שום רבוי כמו כן האדם
 בהתחלת עבודתו ית"ש לריך התנדדות לעלמו יחידי
 דהיינו שגריך לנמס א"ע בכל מעשיו להיות בהם
 הלנג לכת עם ה' שלא להראות בהם בפני ב"ה כי
 בקל יכול לבא בהם לידי פניות וגאות בעשותו את
 מעשיו בגלוי: וז"ש דוד המלך ע"ה מה רב עובד אשר
 נפנת ליראיך פי' מה גדלו חסדך עם האדם אשר פקדת
 על הארץ להיות מפין את עלמו בהלנג לכת עם ה'
 וע"י זה יכול להיות רב טוב בלי שום פני' וגאות:

וידהו דרשו ה' בהמלאו פי' דהנה השי"ת ב"ה מלא
 כל הארץ כבודו לית אתר פנוי מיני' וכשעלה
 ברצונו ית' לברוא את העולם להטיב לברואיו ה"ו לריך
 לנמס עלמו כדי לפנות מקום להמליא את ברואיו
 כמו כן לריך האדם לנמס עלמו. והוא דרשו ה'
 בהמלאו ר"ל באופן זה בהמלאו כמו שהמליאך ע"י
 נמסו כן תמלאם עלמך לדרוש אותו ית"ש כ"ל: וזה
 רמז חמה יסוד לריך יסוד עולם ואחר שעלה המזבח בגבהו
 חמשה אמות ה"ו הסוכב. רמז דהנה האדם מיד בקומו
 ממתתו לריך להתלבש עלמו ביראתו ית' לחשוב רוממותו
 וגדלתו יתברך ולחשוב ולראות שפלות עלמותו אריך הוא
 שפל וכבוה עפר מן האדמה יסודו מעפר והופו לעפר.
 והוא רמז ואת המנורי נוכח השולחן דהמנורי היא רע
 לאורות העליונים ורוממות אל ית"ש והשולחן הוא
 רמז לפסולת הגשמיות ולריך להיות זה מול זה דהיינו
 לחשוב שיהיה יחד רוממות אל ב"ה וגדלתו ושפלות עלמו
 וגריעותו. והוא מגורה נוכח השולחן וכל זה יעש'
 האדם ויתנהג כן בכל יום ויום יחזור ויחשוב בכל
 יום תמיד כתחילתו ביום ראשון וזה נקרא בשם
 סיבוב כאדם המסבב זהוהך אל מקומו שב וסוכב.
 וזה ה"ו רמז המזבח כ"ל שגריך האדם במנהגו
 הישר לסבבו בכל יום תמיד ואחרי שיתנהג
 כן ימים רבים יזכה להיות קומה שלימי'.

וידהו

לעולם ישלש אדם שנותיו שלש במקרא פי'
 שגריך לקרא להשי"ת בתחילה בתשוב' ותפילי'
 וחרטה על עונותיו: ושלש במשנה פי' משני דהיינו
 כפול לכפול הנסבות כ"ל דהיינו לחשוב רוממות אל
 ית' ושפלות עלמו כ"ל. ושלש בתלמוד רמז אחר
 שיתנהג כן ויהיה גמור בלדקו יבא למדרגה גדולה.
 ע"ד שאמרו גמרא גמור זמורתא תהא י"ל שרמזו
 לדבריו הי"ל שאחר שיהי' גמור בלדקו: וזהו גמרא
 גמור לשון גמר זמורתא תהא פי' תזכה למדרגה להלל
 להשי"ת ב"ה בשירות ותשבחות כמו דוד המלך ע"ה*
 והוא שלש אמות רמז על שלוש שנותיו של אדם כ"ל.
 ורמז חמשה אמות מיסוד לסוכב. דאיתא בגמ' מ"ס
 וסמ"ך שבלומות בנס היו עומדין י"ל רמז על שני
 מדרגות הדיקים: דאמר הכתוב את המשכן תעש'
 עשר יריעות אורך היריעה האחת ק"ח באמ' ורוחב
 ארבע באמ' ועשית יריעות עזים לאוהל על המשכן
 עשתי עשרה יריעות אורך היריע' שלשים באמ' ורוחב
 ארבע כו' וחברת כו' וכפלת את היריע' הששית אל
 מול פני האהל יש לומר בדרך רמז על שני מדרגות
 הדיקים דיש לריך העובד השי"ת מנעוריו וממשך
 תמיד חסדים: וזה רמז עשר יריעות רמז להקדוש'
 העליונה הנקרא בשם עשר והלריך הזה הוא תמיד
 עבודתו בהם להמשך החסדים. והוא רמז ק"ח באמה
 ורוחב ארבע באמ' דהשם הוי"ו ב"ה וב"ש הוא
 ק' אותיות והמלוי הוא כ"ח אותיות והשם הוי"
 ב"ה הוא כולו רחמים והמלוי הוא קלת דין והלריך
 הזה לריך להמתיק שגם המלוי יהי' כולו רחמים:

וידהו

ועתה יגדל נא כח ה' רמז להמלוי הוי"ו ב"ה שהוא
 כ"ח

נועם תרומה אלימלך

כ"ח אמות יגדל כל דהיינו שיתמלא כולו רחמים ויש לדיק הסולך בצבורות דהיינו שמסגף פלמו בפניו ויסגופים על חטאת נעוריו וע"ז הוא משבר כח הדינים וממתקים: ולזה רמו עשתי עשרה יריעות עזים רמו לנטרף אחרת שהיא אחד עשר יריעות עזים דכל יתר כנטול דמי כידוע: וכנגד זה יש לדיק שמשבר את כח וממתקים והלדיק הזה הוא פועל חיקון השכיני בגלות המר הזה * ולזה רמו שלשים בחמה ורוחב ארבע בחמה והוא גימי ד"ל שהשכיני בגלות המר הזה נקראת דלה * חכו רמו לחולה על המשכן שטושה לבושים להשכיני להעלות אל המשכן :

וזה רמו למה שאמרו חז"ל עין יפה אחד מארבעים עין רעה אחד ממששים ובינונית אחד מחמשים: לכאורי עין רעה אינו נותן כלום אך הענין הוא רמו לדבריו הכ"ל עין יפה רמו להלדיק הממשך תמיד חסדים ע"ד הכ"ל עשר יריעות ורוחב כל יריעי הוא ארבע בחמה ונמצא הוא ארבעים עין רעה רמו להלדיק השני הנותן עינו פקחא להמתיק הדינים רעים * וזה רמו אחד ממששים ע"ד דליתא בספר למה שאנו אומרים בשעת ברכת כהנים רבש"ע הלום חלמתי הטעם שההלום הוא אחד ממששים נכבוא' והכהנים הוא כולו נכוא' שמטעם זה אסור להסתכל בדי הכהנים שהשכיני שורה בידיהם ולכן אנו אומרים רבש"ע כדי לנטל החלום נששים וכן הלדיק הממתיק דינים הוא לריך להמתיקם שורשם ונמצאים בטלים נששים: חכו מ"ס וסמ"ך שבלוחות נכס היו עומדים: כי מ"ס רמו לעין יפה הוא הלדיק הממשך כולו חסדים: וסמ"ך רמו להלדיק הממתיק הדינים ככ"ל נכס היו עומדים לשון הרימו גם דהיינו שהלדיקים הללו לריכין לעלות ולהגביה הדבר הזה למעלי למעלי: וזה רמו שבלוחות שהלוחות קודם הטעם לא היו רק לוח אחד שאז לא הי' לריך להמתיק הדינים ואחר הטעם העגל שאותיות עגל הוא עריות גזל לשון הרע נתחלקו הלוחות ונעשו חמשה מול חמש דהיינו חמש דברות הם כולו דביקות אכני ה' וכו' ותגשה דברות שהם לא תנאף כו' הם הנוגע לבריות ומחמת חטא הי' כח להס"א להיות לה אחי' לכן לריך להמתיקים: וזה רמו ג"כ שני לוחות שנתחלקו רמו לשני הלדיקים הכ"ל האחד הממשך חסדים והשני שקלקל ח"ו ועובד בצבור להמתיק הדינים ככ"ל חכו מ"ס וסמ"ך שבלוחות כו' * ויש לדיק שמתקן ח"ע בעבודתו שאוחז בשני המדרגות שממשך חסדים וממתיק גבורות וזה נקרא בינוני שהוא ממוצע בין די מדות * חכו בינוני אחד מחמשים שהוא כלול מחמשים דהיינו די מדרגות

החמשה שבלוחות הכ"ל שכל דבר הוא כלול מעשרה וממצא הוא חמשים * חכו המוסיף עלו בני ישראל ופרש"י ז"ל אחד מחמשה שהיו ישראל בינונים ככ"ל * וזה שאמר כגון אנו בינונים ואמר לי לא שביק מר חיי לכל צרי' פי' כשאתה בינוני ואתה ממתיק הדינים ולא שביק להם חיי כלל דהס"א נקרא חיי כמ"ש צמ"א * וזהו וחדרת חמש כו' וכפלת היריעי' הששית מהעשתי עשרה יריעות הנרמזים לס"א ככ"ל תכפול אותה כדי שיהי אחר שתכפול רק עשרה עם היריעי' הכפול' ונמצא אתה מעלה אל הנרמזות בעשר וממתקים הדינים * אל מול פני האהל דהיינו אל הקדוש * וזה רמו חמש אמות מיוחד לסובב רמו שרץ האדם לעשות לעצמו יסוד ככ"ל * ואח"כ לעבוד ולתקן עצמו במדרגתו למדרגת חמשה ככ"ל דהיינו מדרגות בינוני ועל כל זאת לריך אמה סובב ככ"ל לסבב על מדרגת הללו בכל יום תמיד *

ועשית קרנותיו כו' קרן הוא לשון שררה וגדלות דהיינו לאחר שתזכה לכל המדרגות הכ"ל תזכי לשדרות גדולות שכל העולם כולו יהיו נשמעים לדרריך וידבקו בך לשתות צלמא את דברך * חכו קרנותיו על ארבע פינותיו פי' בחיזה אופן שתפסה יהי לך שררה וגדול' * ממנו יהי קרנותיו פי' שכל שררה וגדול' שיהי לך בשביל זאת לא תשתגי לאיש אחר רק כמו שהיית מקודם כן עתה יסוד ואמה סובב רק שתחגלי מדתך וישאח חן בעיני בני אדם ודברך שתדבר בעבודתו יח"ש * וזהו ממנו ר"ל כמו מקדם תהי קרנותיו * וזה רמו שהקרן הי' אמה רמו לאחר שח"כ לכל המדרגות יזכה לאחדות העליון * חכו תחתים שנים ושלישים תעשיה כאשר פירשתי כבר שזה רמו שאנחנו לריכין לעבוד ולתקן השלש עולמות ולהביאם אל עולם הדי' *

ואל אמה תכלינה מלמעלי פי' ככ"ל שאח"כ תזכה לאמה העליוני ככ"ל דהיינו לאחדות העליוני: וזה רמו שדרומית מזרחית לא היה לה יסוד רמו להלדיק המקדש עצמו מנעוריו והולך בדרך חכמה * שזכו רמו דרומית הרו' להחכי' ידרים מזרחית פי' שאורו זורח על כל הפולמות למעלי ולמט' לא הי' לה יסוד * רמו שלדיק כזה אין לריך להתחמץ לעשות לו יסוד ככ"ל למצא עצמו בכל מעשיו כי הלדיק הזה מנילא הוא משומר מכל פניו ומכשול ורגלי חסדיו ישמור והבן להכניס הדברים הכ"ל בלב לשומרם ולעשותם כל הימים * חמן *

פרשת תצוה *

לכבוד השי"ת רק שיבא לו פניות רבות בלבנו וכל זה הוא מחמת שזה המצוי לו בטוב אין שלם בלדקו בכל בחינותיו ככ"ל אבל הלדיק השלם לו ראוי והגון להוכיח והעושי' כמאזות אף בפניו ולא יבזה לבנו בקרבו לשום פני' אחרת לא הוא ולא העושים רק שניהם כאחד טובים יעשו לכבוד השי"ת וזהו ואתה דויו הוא המוסיף על הענין דהיינו אתה עם כל בחינותך ככ"ל תלזה את בני ישראל ע"ד דאיתא בגמ' ודי הוא ובית דינו דהוי"ו הוא המוסיף על הענין וכמו כן הפי' כאן ואתה תלזה בטוב שזה נקרא לזה ע"ד דאיתא בספרים מצוי' בטוב ומוהיר ברע ואם תלזה עליהם אם כל הבחינות שלך ככ"ל תפעול שלא תבואו לידי פניות אחרת לא אתה ולא הם : וזהו ויקחו אליך שמן זית דהיינו כל התשובות והמזנות שיעשו שזה רמז שמן זית זך : כתיב למאור כדאיתא באלשך הקדוש פירושו באורך שלריך האדם לכתת ולשבר עלמנו בענויים וסיגופים בשביל עבודת הבורא ית' ע"ש : וכל זאת גם אם יעשו בפניך לא תבא אתם לידי פני' אחרת חלילי' : וזהו ויקחו אליך ר"ל בפניך שאתה רואה עשותם כמאזותך על ידך ולא תפנו לשום פניה רק ליחוד שמו ית' : להעלות נר תמיד ר"ל שלא תהי' כוונתכם רק להעלות הקדוש' והאור העליון הנקרא נר * :

תמיד פי' שתרא' שלא תזוז מנמך הקדוש' והאור העליון לעולם : וזהו הפי' הפסוק אש תמיד תוקד על המזבח פי' שהכתוב מזהיר שיהא תמיד הקדוש' ואור העליון צוער כך שלא תבזה לעולם דהיינו שתוסיף אור וקדוש' שלא יבזה לעולם * **וידרך** שאלמרו חז"ל אין לו אלא זירוז מיד ולדורות גם כזה הורו לנו חז"ל דרכי מוסר השכל להוכיח בני אדם באופן זה דהיינו שיהיוקו עלמנו שיהיה גדולי' ולא בשום מדרגי' רק כנחתיל בעבודת הבורא עתה בסיבה ראשוני' המציאה לידי עבודתו ית' שהוא הזריזות ע"ד שאמר התנא זריזות מביא כו' עד לידי רוח הקודש כו' ונמצא יכול האדם לבא ע"י הזריזות לידי מדרגות גדולות אעפ"כ אם ית' לו כל המדרגות לא יחזיק עלמנו רק שהוא בהתחילי' ראשונה של זריזות : וזהו אין לו אלא זירוז ר"ל שלא יהא עיקר האור ברזותך לזאת לבא על עבודתו ית' לא תלזה להם אלא זירוז ר"ל שלא יחזיקו עלמנו בשום מדרגי' רק בהתחילי' שהוא זירוז הן מיד והן לדורות ר"ל אף אם ית' לו כל המדרגות * וצויתר לריך לזוז במקום שיש חסרון כים * דאיתא בגמ' מסיכין מתחילין לקרוא המגילי' ר"מ אומר מתקופו של אחשורוש ור"י אומר מתקופו של מרדכי מאיש יהודי ופלוגתייהו יש לפרש ע"ד הרמז דהנה יש שני מדרגות לדיקים * יש לדיק שהוא ממתיק הדינים ויש

ואתה תלזה את בני ישראל וכו' * נראה לפרש בצירוף הפסוק שאמר דוד המע"ה רבות עשית אתה ה' אלהי נפלאותיך ומחשבותיך אלינו וכו' * נ"ל דהנה לכאורי' יש להבין האין אפשר שהלדיק יפעול נפלאות לרפאות החולי' ולהחיר אסורים וכדומ' הלא אין כל חדש תחת השמש או כשהלדיק מחדש סודות התורי' מסיכין היתה זאת להלדיק * אך הענין הוא דהנה השי"ת צ"ה עמי' שרי' נהורא והנה כתיב ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור יש לומר הפי' דהיינו באומרו יהי אור ויהי אור ר"ל שנתהוה אור הדש שם במקומו ומשם נמשך האור למטה ונמצא השורש נשאר למעלה וכן כל דבר ודבר עשה הקצ"ה שורשו למעלה וכל הנעשי' למטה הוא ע"י התנוע' שאדם מנענע מתנועע השורש למעלי' ונמשך הדבר למטה :

וזהו רבות עשית ר"ל שהרבה סיבות ופעולות פעלת ועשית אתה ה' ונמצא שהשורש הוא למעלה : לכן נפלאותיך שאלו מחדשים דהיינו רפואה ופרנס' וכל דבר ומהשבותיך דהיינו סודות התורי' אלינו אהנונו יכולים לעשות הכל : וזהו שאמר הפסוק שאמר הקצ"ה למטה רבינו ואתה תלזה לשון לווא' הוא נופל על השפעות ברכה ורחמים כמ"ש וזייתי את ברכתי וכו' : ואמר הקצ"ה ואתה וי"ו מוסיף על הענין דהיינו גם אתה תלזה ברכות והשפעות לישראל כי הכל מלזה ועומד מפי הקצ"ה ורשום הכל בשורשו רק גם אתה תלזה לנענע השורש העליון : ויקחו אליך שמן זית זך רמז שמן זית היה השפע גדולה וזכה : ומה שנאמר אליך והי' לו לומר ויקחו להם כי הלדיק בראותו שישראל נשפעים בשפע אזי הנאה לו ותענוג כאלו הי' השפעה הזאת לו וק"ל * :

או יאמר רהמורה הקדוש' מלמדת אותנו דרכי מוסר ותוכחה אך יוכיח אדם את חבירו דהנה האדם הרוני' להוכיח צ"ח לריך להיות קדוש ועטור בכל בחינותיו דהיינו נר"י הוא טהור ונפו טהור ואז הוכיח תוכיח את עמיתך ולא ישא עליו חטא דחי' לאו הכי שיהי' נכחן עם כל אופניו בקדוש' ובטהר' אזי צלתי אפשרי שתוכחתו יעלי' כהגון אף אם ילזה בטוב לבני אדם ויעשו על פיו גם שניהם אינם יכולים שיהי' מנעיהם בשלימות ויפנה לבדם זה צכה יאמר בלבנו להתפאר בלבנו אך מעלתו גדולי' שזיכ' את חבירו במלות ה' לעשות' ותועבת ה' כל גבה לב : וזה יאמר בלבנו ג"כ בהנפארות להתפאר בפני בני אדם ולא יעשי' המצוי' בשלימות

נועם תצוה אלימלך

ויש לדיק שממשך כולו רחמים וא"ל להמתקת הדינים כלל *

וידו פי' מגילי נקראת באחד עשר דהנה השי"ת הראה לימחקל הכביא התורי' כתובי' על מגילי פנים ואחור * י"ל הפי' דהנה השי"ת נתן הבחירי' לאדם כמש"ה ראה נתתי לפניך את החיים וכו' ובחרת בחיים * וזה רמז ג"כ במגילי זאת שברא' אותה פנים ואחור דהיינו שנתן השי"ת הבחירי' לאדם בלימוד תורתו הקדושי' ללומדי' בפנים דהיינו לשמה או אחור ר"ל שלא לשמה לאזהר פני' וסיבה אחרת חלילי' ובדאי ראוי' לקיים הכתוב ובחרת בחיים * חס שחורו לנו חז"ל דרכי לימוד באופנים חלוקים דהיינו דרך האחד הוא מגילה נקראת ר"ל דלימוד התורי' הקדושי' יהי' בדרך הזה דהתורי' נקראת מגילי' כנ"ל * יהי' באחד עשר ר"ל לתקן עולם עשי' שהוא עולם אשר שולטים הדינים ולריך להמתיקם וזה רמז אחד עשר דהיינו הדינים וסיטרה אחרת שהוא י"ח * ולזה החיוב מוטל על כל בני אדם לומר סימני הקטורת קודם משנת איזהו מקומן בכדי שימתיק ב"ח סימני הקטורת את י"ח כחות הדינים של הס"א שהם עשתי עשר ירעות עיזים כידוע לידעי חן *

בשנים עשר רמז על אופן הכי' של לימוד התורי' הקדושי' יהי' בדרך הזה דהיינו להמשיך כולו רחמים שלא להטריך להמתקת הדינים * דהנה איתא במדרש בשעת מ"ת בסיני כשראו ישראל את המלאכים נושאי' כסא המרכבי' והי' בכל ל' ג' מלאכים שהם שנים עשר וכו' מיד היו מתאווים לדגלים וליוה להם השי"ת שיעשו להם ד' דגלים והטעם שהי' תאותם ותשוקתם להדגלים הוא מחמת שראו גודל אהבי' הנעימי' והנחמדה של מלאכים : ולפעמים כשיעשה אדם מלוא אהת בשלימות אפשר לו לדגל את כל המדריגות בפעם אחד לבא אל אהבי' שלימה *

וידו ודגלו עלי אהבה אל תקרי ודגלו אלא ודילוגו עלי אהבה רמז לדברינו הכ"ל שיכול האדם לדגל ולבא לידי אהבי' שלימה *

וידו דאיתא בגמ' קיימו וקבלו ודרשו קיימו למעל מה שקבלו למטה ישראל קבלו עליהם התורי' אז בימי אחשורוש ולכאורי' וכי עד ימי אחשורוש לא קבלו עליהם את התורי' : אלא הענין הוא שלא היו יכולים לבא לידי הרצון הזה של אהבה עד שראו גודל הנס הנעשי' להם בימי אחשורוש * וכשנעשי' נס לאדם מחמת זה יבא אדם לידי אהבה הבורא ב"ה באמת * וחסו אורה זו תורי' ר"ל שבאו לידי אהבה והאור של תורה

מחמת גודל הנס הנעשה להם * ויקר זה תפילין כאשר פרשתי כבר תפילין הוא דביקות ואז קבלו עליהם התורי' ברצון שבאו לידי מדריגת אהבי' *

בשלושה עשר רמז על לימוד התורי' הקדושי' באופן לעורר השלש עשרי

מדות * וחסו שאמרנו חכמינו ז"ל שלשה עשר זמן קהילה לכל היא רמז שיחא לימודו התורה הקדושה לעורר הי"ג מדות שהם בכל העולמות * וחסו זמן קהילה לכל היא וחסו מלמד שנתעטף הקב"ה כו' שעיתוף וקיפל העולמות ב"ג מדות * בארבעה עשר רמז למה שליוה השי"ת לזכור מחיית עמלק כמש"ה כי יד על כס יה שיחא השם שלם וכסא שלם כל זה יפעול בלימוד התורי' הקדושה והוא נגד עולם הכסא * בט"ו רמז לפעול שתחא הסיהרא במילואה כמו שהי' אז בימי יהושע כדאיתא בגמ' ט"ו דורוג כו' * ואמר התנא כרכים המוקפים חומה מימות יהושע בן נון קורין בט"ו ע"ד שאמר חז"ל על פסוק אם חומה היא נבנה עלי' ודרשו חז"ל אם היו ישראל עולין בימי עזרא כחומה ע"ש * ולזה רמז התנא במשנה אותם ב"ח הלדיקים המוקפין באחדות גמור כחומי' קורין בט"ו ר"ל הם פועלים בקריאתם למלאות הסיהרא כמו בימי יהושע * כפרים ועיירות גדולות * כפרים ר"ל מי שכופר בצ"ע ומחשבות זרות שהוא כמורה בכל התורי' כולה : ועיירות גדולו' רמז על הלדיקי' שמבטלים הדינים ע"י תשובתם תמיד כמש"ה ונחה היא העיר הגדול' שע"י שחזרו בתשובה ממעשיהם הרעים נמתק הדין מעליהם * קורין ב"ד ר"ל הם פועלים כנ"ל למחות את זכר עמלק * אלא שהכפרים מקדימין ליום הכניס' ע"ד דאיתא בגמ' למה נקרא שםם כנסת הגדול' שהחזירו עטרה ליושנה לומר האל הגדול וכו' שזהו גבורותיו ע"ש וגם בגלות הוא רחמים והכפרים מקדימין ליום הכניסה ר"ל שהם מקדימין ברחמים שיחא מתחילי' רחמים שלא יחא שום גבורות ודינים מתחילי' ולא ינטרכו להמתיקם והלדיקים הללו הם ממשיכים השפעות טובות וברכות לעולם : זה רמז הגמ' כדי שיספיקו מים ומזון לאחיהם כו' רמז להשפעות שהם ממשיכים לישראל וחסו רמז התנא איזהו עיר גדולה כל שיש בה עשרי' בטלנים ר"ל לבטל הדינים לריך עדה שהוא עשרי' שיהיו באחדות * פחות מכאן פי' הלדיקים המחזיקים עצמם בפחות ושפלות מכל אדם הרי זה כפר ר"ל כנ"ל הוא במדריגת בני הכפרים שהם מקדימים הרחמים קודם להמשיך השפעות * באמת אמרו באלו מקדימין ולא מאחרין כו' כנ"ל שהם מקדימים הרחמים

שלא

בעבודת הבורא ז"ה להשיב מדרכיהם הרעים ולעשותם טוב שכן ארץ פי' הכתוב מצדו אם תראה לשכון בצרף היינו להוכיח ז"ה שזה נקרא ארץ דהיינו דברי ארציות וחומריות למנוע מהם הבריות מלעשותם או ורעה אמונה * פי' אז תבא לידי אהבה שהיא עיקר האמוני ותרפה את עלמך בהבני תמיד בלי שום הפסק * וזה ואתה תלום פי' שאתה תלום את בני ישראל בטוב ביראת ה' לזרום כי כל מקום שנאמר לו אינו אלא זירח * ויקחו אליך פי' ע"י שיקחו בלבם את יראת ד' זה יגרום לך שבח לידי אהבה והיינו אליך שמן זית זך שמן היינו השפעה שהלדיק ממשך ע"י אהבה והדביקות שבו * כחית למאור פי' עם כל זאת לריך אתה לכתת ולשבר עלמך להחזיק בדת הכנע' וע"י תבא לידי אור גדול להעלות נר תמיד שחבה שלהבת עולה מאלי' באהבה ובהתלכדות גדול עד אין קץ ותכלית *

שלא יהי' כלל דינים מעיקרא * ולא מאחרין ר"ל לעורר רחמים אחר המתקת הדינים כי אם משתדלים במעשיהם הטובי' שיהא מתחילי' רחמים: וזה ביותר לריך לזרז במקום שיש חסרון כים פירושו מוצן ממילא ע"פ הדברים הנ"ל ר"ל שהלדיקים הממשיכים השפעות הם לריכים להיותם פחיתים ושפלים בעיני עלמם יותר מכל אדם וכאשר פרשנו לעיל שהזרח הוא ההתחילי' בעבודת הבורא כ"ל זריות מביא לידי נקיות כו' ולריך המוכיח המלווה בטוב לזוות על הזרחה דהיינו כ"ל שיחזיק עלמנו לעולם שהוא אינו אלא כמתחיל בעבודתו יתברך * וביותר לריך לזרז במקום שיש חסרון כים * רמז אם ח"ו בעולם חסרון השפעות לריך הכנע' גדולי' יותר ויותר ואז יוכל להמשיך השפעות כ"ל * וכחזור לפלוגתא הנ"ל מהיכן מתחילין לקרות המגילי' ה"א מתוקפו של אחשורוש רמז שזה סובר שמתחילי' לריך האדם להשתדל לפעול בלימודו התורי' הקדוש' להמתיק הדינים שזה רמז חוקפו של אחשורוש * ר"ל לשבר חוקף הדינים שיהא ידו תקיפה עליהו להמתיקם שלא ישלטו * וח"א מתוקפו של מרדכי כי זה המ"ד סובר שלריך האדם מתחילי' מיד להמשיך הרחמים שלא להניח הדינים מעיקרא לעוררם שחוקפו של מרדכי רמז לרחמים דהיינו להתחיל מאיש יהודי ע"ד דאית' כל הכופר בע"י נקרא יהודי שזה רמז להלדיקים המקדימים רחמים וממשיכים השפעות וברכות לעולם כ"ל * ואז הרחמן יקדים לנו רחמים תמיד לנו ולכל ישראל אביה"ר *

איתא בנמי כילד הלבישן ומקשה הגמ' כילד הלבישן מאי דהוי הוא אלא כילד מלבישן לעתיד לבא ומקשה הגמ' כשיבא משה ואהרן ובניו וכ"ו אלא כילד הלבישן למסבר קראי ע"ש: ויש לדקדק דה"ל לחרוטי מיד למסבר קראי * ונ"ל בהקדים לפרש והי' כאשר ירים משה וכ"ו וכאשר ייית כו' ולכאורי' למה הי' מניית ידו * אך האמת הוא מחמת שמשה רבינו ע"ה הי' מדרגתו וקדושתו גדולי' מאוד וידע איך לעורר רחמים ואם הי' עבודתו כזה לעורר רחמים כמעט הי' העולם בטל ממליחות מחמת שהבורא ז"ה ברא את עולמו ושיתף בו מדת הרחמים דהיינו דין ורחמים כדי שיהא שבר ועונש ואם הי' משה רבינו ע"ה עבודתו רק לעורר רחמי' לבד הי' פועל שיהא הכל אחד ולא הי' עונש אף לרשעים לכן הוכרח להיות עבודתו רק בהמתקת הדינים בלבד * אבל אנהו בעבודתיו אפילו לעורר רחמים הלוואי שנפעול כך כאשר פעל משה רב"ע"ה בהמתקת הדינים * וזהו כאשר ירים משה את ידו דידו פי' רשותו כי העולמות הם בדרשות הלדיק לפעול בהם כרצונו * וזהו לא נברא העולם אלא לזוות לזה היינו בריאת העולם היה למען ישמעו להלדיק הנקרא זה כמ"ש זה משה כו' וכאשר הרים משה את ידו היינו כמו ורשותו שיש לו בעולמות * ונבר ישראל אך שהי' לריך לירד קלת ממדרגתו כ"ל ונבר עמלק * ואהרן וחור תמנו את ידו במדרגות לעורר רחמים *

ברוך אהרן נראה לפרש בהקדם פסוק בטח בה' ועשה טוב וכ"ו * דהעיקר לריך האדם לעבוד הבורא ז"ה בירא' שלימי' ולהיות תמיד כל אבריו נרתחין ומודעוין ביראת הבורא ז"ה והאדם הזה אשר יראת ה' תמיד על פניו בלתי אפשרי לו להתאפק מלהוכיח בני אדם והוכח יוכיח את עמיתו ודבריו מעוררים את לב אנשים השומעים את דבריו לשוב לבורא ז"ה כדאיתא כל מי שיש בו יראת שמים דבריו נשמעים ואחר שפעל זאת להכניס ירא' בלב אחרים אזי אח"כ יוכה ע"י שיבא לידי אהבת הבורא ז"ה בלב שלם ולהדביקות אשר ע"י יכול להמשיך השפעה גדולי' אל העולם * וזהו אשרי איש ירא את ה' ע"י במלותיו חפץ מאוד היינו אהבה * וזה פירש בטח בדי' היינו שתחזיק מאד להיות תמיד ביראת ה' ולבטוח בהבורא ז"ה שכל מי שיש בו יראת שמים לריך להיות בטחונו בה' בכל אופניו כמ"ש בקפיטל הנ"ל אשרי האיש כו' ונאמר שם נכון לבו בטוח בה' ועשה טוב היינו להוכיח את בני האדם

וידרך אז ישיר משה כו' ודרשו חז"ל שר לא נאמר כו' ולפי דרכיו יבואר ג"כ בדרך הזה דהנה משה רב"ע"ה כשהי'

נועם תצוה אלימלך

המתוק הדינים כ"ל יקחו הם : כתיב למאור כ"ל שצריך שיהא מוכנע ושפל בעיני עולמו : להעלות נר תמיד פי' שהם לריכין לעבוד לעורר רחמים כ"ל תמיד :

והיה על אהרן לשרת : דהנה כתבנו מזה דלרין האדם שיהא כל כוונותיו לשמים הן באכילה ובכל דבר : ואמר הכתוב שבנדי כהונה יהי על אהרן רק לשרת היינו לשרת ועבודת הבורא ית' ולא להנאת עולמו וכבודו ועי"ז ונשמע קולו בבווא אל הקודש היינו כשיעלה אל הקדושה בעולמות העליונים : לפני ד' יפעול לעשות יחוד וקישור בעולמות : ובנאתו פי' אף בעת שירד וי"ל ק"ת ממדרגתו יפעול : ולא ימות פי' שיפעול אפילו מי שהוא קרוב למיתה יכול הלדיק להזילו ממיתה בתפלתו להמציא לו רפואה וחיים חמן :

פרשת כי תשא

כי תשא כו' דהנה כתבנו מזה פעמים הרבה שהלדיק הרוצה להשפיע לעולם לרין לקשר וליחד העולמות ביחודא שלים עד א"ס ז"ה וז"ש ועי"כ ותיקן ויחוד הלדיק כזה יכול גם הלדיק שאינו במדרגה זו ג"כ להמשיך השפעה לעולם : וזהו והנתי את אשר אחון ופירשי ז"ל אף שאינו הגון : ולכאורה נראה פשטא דקרא לריפך למי שהוא ראוי לחוננו : אך לפענ"ד כך היא כוונת רשי ז"ל דעי' העושה נחת רוח ומן להבורא ז"ה שמיחד ומקשר העולמות כ"ל עי' כה הלדיק הזה חני אחון אף למי שאינו הגון : וזהו חן וכבוד יתן ה' כו' פי' בין עי' לדיק שעושה חן ויחוד בעולמות : בין עי' הלדיק שאינו במדרגי' זו אך שהוא תמיד בתשובה ויודיו להבורא ז"ה ויתעלה עי' שיהם יתן חן יתן ה' השפעה וטובה לעולם : לא ימנע טוב להולכים בתמים הוא נתינת טעם למה של מעלה ממנו דמשום דהבורא ז"ה דרכו להטיב לכל לכן לא ימנע טוב להולכים בתמים בחיזה מדרגה שיהי רק שיהא בתמימות : וזהו כי תשא את ראש כו' פי' כי הוא לשון אשר שאמר הקב"ה אתה תשא את ראש דהיינו העולמות נקראים ראש : לפקודיהם פי' כדי לפקוד לכל ז"ה את ההשפעה להשפיע להם לפקודם בכל טוב : ותגרום שאף הלדיקים שאינם במדרגתך רק ונתנו איש כופר נפשו פי' שיהא תמיד בתשובה לבקש כפרה ומחילה לנפשו : גם הם יכולים להמשיך השפעה לעולם : ולא יהי בהם נגף בפקוד אותם שלא יוכל שום קטרוג לקטרג עליהם בפקוד אותם היינו את

כשהי' על הים הי' לרין לרחמים על ישראל ודינים על המצריים ולא היה יכול להמשיך ולעורר רחמים כי עי"ז לא הי' עונש על מצריים והי' פועל רק במדרגת המתקת הדינים דהיינו רחמים לישראל ודינים למצרים * אבל הדורות הבאים אחריו לריכין לעבוד במדרגי' זו לעורר רחמים כ"ל * וזהו אז דהיינו הפעולה הזאת שפעל משה עי' המתקת הדינים : ישיר משה דהיינו הלדיק שיהי' בכל דור כי בכל דור הוא גלגול משה רב"ה וזהו דאמרינן בגמ' משה שפיר קאמרת דכל לדיק נקרא בשם משה * ובני ישראל ישירו את השירה הזאת לדי' דהיינו שהם לריכין לעורר כולה רחמים והיינו לדי' כולה רחמים כ"ל * ויאמרו עתה השירי' אף לאמר לדורות הבאים *

וזהו בכל עת יהי' בגדיך לבנים דשלמה המלך ע"ה אמר כ"ה עיתים והס י"ד ימין וי"ד שמאל והיינו בכל עת פי' כל העיתים אף השמאל יהיה בגדיך מלשון ז"ה ג"ד פי' מזל טוב והיינו בגדיך המזל הטוב שתראה לעורר יהי' לבנים דהיינו לעורר רחמים ולא בהמתקת הדינים לבד * ושמן על ראשך לא יחסר היינו הרהמים הנקראים שמן לא יחסר תמיד *

וזהו פי' הגמ' כי"ד הלבישן בדגדי כהוגי' היו מכפרים ושאל התנא כי"ד בזה"ה אופן הי' ההלכשה דהיינו התעוררות הרחמים לכוש נקרא רחמים *

וזהו ומרדכי י"ל כו' בלבוש מלכות תכלת דאיתא תכלת דומה לים כו' ורקיע דומי' לכסא הכבוד וכסא הכבוד יש בו דין ורחמים * ומרדכי פעל ש"ל מלפני המלך מלכו של עולם בלבוש תכלת ר"ל תכלת שהוא ק"ת דין עשה ממנו לבוש היינו רחמים גמורים כולו *

וזהו שמקשה כי"ד הלבישן כו' מאי דהוי הוי פי' המדרגה הזאת הי' במשה נחמת שהי' קדושתו גדולה מאוד והי' לרין לעבוד הכל בהמתקת הדינים כ"ל : ולא כן אנחנו שאנו לריכין לעשות באופן אחר : ואמר התנא כי"ד מלבישן לעתיד לבא פי' כשיבא משיח במהרי' בלוי' אופן יהי' הלבוש לעורר רחמים * והשיב לו כשיבא משה ואהרן כו' * ואמר אלא כי"ד מלבישן למסבד קראי פי' דמשה רב"ה הכניס והלביש הכל בקראי של תורי' שע"י המקראות והכתובים של תורה וכול לעורר רחמים וכי"ד הי' הלכשי' זאת שנדע אנחנו עי' המקראות לעורר רחמים גדולים : וזהו ואתה תגוה את בני ישראל פי' שתאמר להם התורי' והמזות ועי' התורה : ויקחו אליך שמן ית זך היינו השפעה הזאת שהי' על ירך עי'

שהיא ביני וביניכם שהם עולמות וספירות עליונים
 איך יכול לתפוס במחשבה כ"א אותיות כי ב"א"ס
 ב"ה לית מחשבה חפיסה ב"ה כלל * לדעת כי אני
 ה' מקדשכם פי' כ"ל שטורה יכול לבא מעולם
 העשיי אבל הקדושה הוא למעלה מהשם ב"ה * וזהו
 ג"כ אשר רמזו ח"ל במס' שבת באמרם הרי תנא
 הכנסה הולאה קרי' ל"י פי' מה שהלדיקים עושין
 יחוד בעולמות עליונים אל תבין שהקב"ה לריך ח"ו
 למעשיו חלילה וחלילה רק אנחנו לריכין לזה פי'
 מעשנו הוא אתערותא דלתתא * להביא העולמות
 כחדו וצשמחה ועי"ז יושפע לנו שפע וזכרה ורחמים
 על כל ישראל אמנ *

עוד פי' כי תשא את ראש * ג"ל דא"י בגמ' נר
 מערבי היה דולק ממנו ה' מדליק וממנו
 ה' מטיב ג"ל דחז"ל רמזו בדבריהם הקדושים על
 הלדיק שהוא נקרא נר מערבי ע"ד דאיתא בגמ'
 למה נקרא שמה בכל שבלולי' במשי' וגמרא ואגדות
 כו' כמו כן הלדיק הוא מעורב בו כל מיני קדושות
 אהבה ויראה ורוממות אל תורה ותפיל' ולדק' תשובה
 וגמילות חסדים וכדומ' ולכן נקרא נר מערבי לשון
 מעורב גם מערבי הוא לשון עריבות ומתיקות
 שהלדיק הוא ערוב ומתוק בכל מיני מתיקות * זה
 הפי' ממנו ה' מדליק הם ב"א המתחברים עם
 הלדיק גם הם מדליקים נרותיהם הם נשמתם
 באהב' וירא' להבורא ב"ה * וממנו ה' מטיב פי'
 ע"י הלדיק מטיב הש"י ב"ה לעולם כל מיני
 השפעות *

וזהו שאמר הקב"ה למשה רבעי"ה כי תשא את ראש
 ב"י פי' כששאל לבכס למעלי' לראש הם
 העולמות עליונים נקראים ראש למען יכנסו בלבם
 אהבה וירא' וקדושה * לפקודיהם פי' גם זאת יפעלו
 שיהי' להם פקיד' טובה של שפע טוב שהלדיק גזר
 ופוקד והקב"ה מקיים ע"י:
 ונתנו איש כופר נפשו הכתוב נתן להם עלה עוב'
 שיהררו בתשובה לכפר על כל עוונותיהם
 ועל נפשותם בפקוד אותם פי' צנת הפקיד' האת
 של השפע * וזהו לא יהי' בהם נגף בפקוד אותם
 ר"ל שלא יהא שום קיפודו על הפקיד' מאחר
 שהררו בתשוב' *

זר יתנו איתא בגמ' כמין מטבע של אש הראה
 לו הקב"ה למשה מתחת כסא הכבוד ואמר
 לו כזה יתנו רמז ע"פ דאיתא בגמ' איהו בן של
 קדושים דלא ידע בצורתא דמטבע ומקשה התו' למה
 נקרא בן של קדושים ומאי ראי' הוא על אבותיו
 אשר היו קדושים ומתרינ' מאחר דלא ידע כו' מסתמא
 גם אבותיו היו קדושים ע"ש * ג"ל כוונת דבריהם
 הבה

את ישראל בהשפעה טובה אמנ *
משוך חסדיך לידעך וכתחילה נקדים לפרש
 הפסוק קח לך סמים וכו' דהנה לעבודת
 הכורא ב"ה לריך ליקח כל מיני סמים רמז לכל
 מיני תחולת והתפעלות ושכליות שיקח האדם אחר
 עמו לבא עמם לעבודת הכורא ית"ש ויתעלה
 ומנה בהם חלכנה רמז שגם צבה"כס יהי' לנוע
 ויחשוב בו דברים המותרים להרהר דהיינו שהוא
 מלא בושא וכלימה נמשל כבהמות * ולזה רמז
 חלכנה * ושנה הכתוב לסמים שנית רמז לאחר
 שבאת קלת לעבודת הש"ית סמים ר"ל קח סמים
 היינו השכליות יהא בכל עת לח ומנוחה יותר שחניע
 בהם למעלות הלדיק האמיתי וזהו ולכונה זכה ור"ל
 בזכות מעשיך תוכל ללכך עונת ישראל * דד כד
 יהי' ר"ל שתזכך עמך בלכך עד שתוכל להביא עולם
 העשיי לאחדות הכורא ית"ש כמו שהעולם העליון
 הוא באחדות גמור * זה ע"פ פירש"י ז"ל על פי'
 דד כד ע"ש זה פי' הפסוק ברוך ה' מהעולם עד
 העולם אמנ * ר"ל כשתגיע למעלה זו שתוכל להביא
 העולמות לאחדות גמור אז תוכל לומר אמנ אחר
 זכרת עמך שהאמן מורה ג"כ לאחדות כידוע *
 זה גדול העונה אמנ כו' מי שצוה אמנ הוא יותר
 גדול אס הוא מן המבדך כ"ל *

ועשית אותה קטורת כו' ר"ל קטורת הוא לשון
 קיטור ותימרות עשן שהוא מרמז לענין
 הנשמי כי העולמוי העליונים אנו מדמין ומושלם
 באור והעוה"ז נרמז צעפן פי' שתראה ג"כ להמשך
 השפעה על ישראל בעיניי נשמי': זה הפי' של
 מעלה עשן כל שהוא שגם עיניי נשמי היה לריך
 לפעול בהקטרת והם בני חיי ומוזני * חסו ג"כ הפי'
 מעשה רוקח לתקן הלערכות עולם העשיי * זה
 רמז ג"כ בפסוק שלש פעמים בשנה ר"ל שלש דברי
 הנשמיים ה"ל והם מרומזים בתיבת פעמים שמשמעו
 הרגלים כמו מה יפו פעמך * בשנה יראה כל
 זכורך פי' תראה ותזכור להביא השלש דברי נשמי
 ה"ל בשנה שהוא בני' ספי' להתאחד בעולמות
 פליוני': מנוולת טהור קדש ר"ל שתערב הסהרה
 שלך עם הקדושה * שבעולם העשיי הוא רק
 טהרה * וקדושה הוא בעולמות העליונים * וזהו
 משוך חסדיך לידעך ר"ל היודעים לייחד העולמות
 השפע להם החסד שלך זכה יחודם אשר מייחדים *
 ונדקתך לישרי לב ר"ל בתורת לדקא תתן לישרי
 לב אותן שלא הניעו עדיין למעלה זו * חסו ג"כ
 הפי' אך את שבתותי שפי' שני שבתות ר"ל ג"כ
 יחוד העליון הוי' ואדניי * כי אות היא ביני
 וביניכם * פי' כי הוא לשון אלה וכך פי' מה

אלימלך

כי תשא

נועם

תמיד שכל מעשיו אינם אל מחוץ ר"ל כל דבר מעשה טוב אשר יעשה אינה עושה בשלימות גמור אלא חזי כפי הראוי להיות * השקל פי' לכן ישקול צפלק מאזני שכלו כל דבר אשר יעשה קודם עשותו אם הוא מלך הטוב או להיפך חלילי * בשקל הקודש ר"ל כדי לשקול ולהכריע אל הקדוש *

דעשיר לא ירבי דחיתא צנמי' חיה עשיר השמח בחלקו י"ל הפי' ע"ד שאמרו חז"ל זכה וטל חלקו וחלק חבירו צנ"ע לא זכה כו' ואמרו רבותינו ז"ל חיהו עשיר כו' ר"ל שיהא צנוח בעשרו שחבירו לא יטול חלקו צנ"ע רק הוא עלמו ישמח בחלקו הטוב * ואמר הכתוב העשיר פי' גם אם צמדריגת עשיר ששמחה בחלקך צנ"ע אעפ"כ לא ירבה ר"ל לא יחזיק עלמו צמדריג' יתרי' וגדולי רק שאינו אלא מחוץ כנ"ל * והדל לא ימעיט פי' הדל צמלות אעפ"כ לא יתייאש עלמו חלילי לילך שוב צדק לבו אלא אעפ"כ ישוב לדי' לתת תרומת ד' *

או יאמר כי תשא כו' פי' שכל כוונתו יהי רק להעלות השכינה הנקראת ראש כנ"ל זה לך ה' הגדולי והגבורה כו' דהנה השי"ת צ"ה ברא העולמות למען ישראל להטיב להם כאשר יעבדו ויתקנו כל אחד את שורשו וחו' לך ה' הגדולה פי' מה שאנו משבחים כל זאת אין כוונותנו רק למען שמך לך דייקא ר"ל בשבילך * והמתנשא לכל לראש פי' והשי"ת צרוב רחמיו עושה חסד עם כל אדם ומנשאו לראשו דהיינו לשורשו וחו' ה' מנת חלקי וכוסי ר"ל כל חלקי אינו אלא ליתן מנות לה' * אתה תומך גורלי פי' כנ"ל ואתה צרחמך תומך אחתי לגורלי דהיינו לשורשו וק"ל *

ועשית כיור נחשת כו' נראה לפרש דהנה ליוה השי"ת ליקח צננדי כהונה ג' דברים זהב כסף נחושת י"ל שחורה הקדושה רמזה לאדם הרואה לכנוס אל הקדושה ועבודתו ית' לריך הכנעה מתחילתה עד תכלית הכנעה כמאמר התנא מאד מאד הוי שפל רוח וזהו רמז אותיות זהב שכל אות הוא מספר מועט מאלות שלפניו לרמז להאדם הרואה לכנוס אל הקדושה שהיא מדרגה חשובה שהוא רמז זהב דבר חשוב לריך לשבר גבותו וגדלותו אשר טמן בקרבו עד תכלית הכנעה לריך למעט עלמו * כסף רמז להבה ותשוקה בעבודת הבורא ית' כמו נכסף נכספת כו' ואותיות כסף עולה במספרו כל אות מרובה מאלות הקוד' רמז שריך להתגבר ולעלות למעלי מעלה בכל פעם עד תכלית יכולתו ואפשרו בעבודתו ית' עד אין

דהנה הליך הגמור צודאי גם בגלגול ראשון הי' לריך גמור והגלגול ראשון נקרא אב' לגלגול שני זה שנתגלגל עתה *

וזהו כוונת התו' מאחר שלא יודע עתה צור' כלל גם אבותיו הוא הגלגול הראשון ג"כ הי' לריך והטעם כי הזורה של המטבע היא מכבה אור נשמת האדם כאשר יצין מדעתו אם נוחן דעתו על המטבע נכבה אור השכל ממנו לזה אמר השם הטוב כזה יתנו דהיינו שיתנהגו עם כספיהם כזה שהוא אש מתחת כסא הכבוד דאש שורף ואש מחמם דהיינו אם ח"ו מתנהג בכספו שלא כהוגן אז שורפתו ואם מתנהג כשורה בלדקי' בלב שלם וג"ה אזי המנו' הזאת מגעת עד כסא הכבוד ומחמתו מגיע לעונג רב כזה וצבה אמנ *

כי תשא את ראש וכי' נרא' לפרש דהנה יש בני אדם אשר אין משגיחים על לרות ודוחק חזריהם כמאמר הכתוב ואהבת כו' כ"ה חוששים לעלמם שטיב להם * וכן יש בני אדם שחוששים ג"כ על לרות ודוחק חזריהם מחמת כך לצבם ורחמנותם הבחינה הזאת היא טובה אבל לא על אמתה ומכוני' והבחיני' האמיתית היא שיהא מילר על לרות ישראל מחמת שזה לרע השכיני' הקדוש' אשר בכל לרותם לו זר וכל מגמתו הוא להמשיך השפעות על ישראל כדי להעלות השכיני' *

וזהו כי תשא את ראש בני ישראל לפקודיהם לשון פקידה שהקב"ה פוקד ומלוה טובות על בני ישראל ע"ד תגזר אומר ויקם * ואם כוונתך תהי' בהפקידה הזאת לעשות טובות לישראל יהי' עזר להעלות ולשאת את השכיני' הנקרא' ראש בני ישראל תפעול * ונתנו איש כופר נפשו כו' דהנה עובדות ותנועות של הליך המתחיל להתאמן בקדוש' ועבודת הבורא יתכלה הם קלת זר בעיני בני אדם הפשוטים ואינם נכנסים בלבם בצאומרם שתנועותיו הם שלא כדרך העולם ומעשיהם שונים חרים בעיניהם והוא מחמת שהליך הזה עדיין לא נגמר בלדקתו אבל הליך האמתי אשר כל כוונתו להעלות השכיני' מעשיו נכנסים בלבבות בני אדם ונותנים אהב' רבה בלבבם והם מוקרים נפשם על קדושת שמו ית' חו' ונתנו איש כופר נפשו כו' ולא יהיה צהם נגף בפקוד אותם ר"ל שלא יהי' מעשה הליך כנגיפי' ובעיני' שלא יוכשר בעיניהם רק אדרבה יוסיף אהבה רבה בלבבם *

וה יתנו כל העובר על הפקודים פי' הכתוב מלמד הליך המשפיע אשר הולך ועובד צמדריג' הזאת להיות פוקד השפעות לישראל אזי יחזיק עלמו תמיד מחלית פי' יחשוב

בשורש הקדושה שלא יהי נפסלים בלינה רמו לעוה"ז הנקרא לילה ואינה אלא כמו לינה אדם ביקר בל ילין * חסו ותעבור המנחה על פניו והוא לן בלילי ההוא במחני ר"ל אף שכל המנחי ששלח יעקב היו דברים גשמיים אעפ"כ הוא לן בלילי ההוא ר"ל בעוה"ז הנקרא לילה לן בה במחני דהיינו בהקדושה מחנות קדושה * חסו ומשה יקח את האוהל ללואה רמו להקדושה והשכני הנקרא אוהל ומשה רבע"ה הי' מתאמץ בקדושתו להעלות הקדוש והשכינה * חסו יקח את האוהל ונטה לו מחון למחנה ר"ל אף דבר שהוא מחון למחני דהיינו דברים גשמיים שהם דבר חילונית מחון להקדוש הי' משה נוטה ומביאו אל הקדוש * חסו ונטה לו פי' לו מוסב אל מלת אוהל : הרחק מן המחנה פי' הדבר הקלוני שבתוך הגשמיים הי' מרחיק מהקדושה * והקדוש והרוחניות שבו הי' מעלה אל הקדוש ויהי כל מבקש ד' יולא אל אוהל מועד אשר מחון למחני פירוש מובן ממילא שכל מבקש ד' הי' יולא להתאמץ עלמו בדרך הזה * והאיך עשה ואמר הכתוב ויהי בלאת משה אל האוהל כו' דהנה העיקר לאדם ללמוד מהזדיק את מעשיו אשר עושה יראה וישגיח על מעשיו הקדושים ובזאת יעיר לבו בקרבנו ג"כ בקדוש להתחיל בעבודתו ית' חסו והביטו אחרי משה ונלצו איש פתח אוהלו ר"ל שהתחילו לעמוד על פתח והתחילו של קדוש הזאת לעשות כיוצא בו עד בזוהו האוהלי מוסב על ונלצו איש פתח ר"ל שהתחיל כל איש להתאמץ ולהתחיל בקדוש עד שזכה לבא אל האהל ממש * ונחזור לביאור הכתוב ועשית כיוור נחושת ונתת בין אוהל מועד ובין המזבח פי' ע"י שתקדש עלמך בדברי גשמיים תפעול שני דברים הן שתעלה הקדוש להשכיני ככ"ל גם שיהא לך מזבח כפרי על עוונותך ע"ד שאמרו חז"ל בזמן שבהמ"ק קיים היו קרבנות מכפריים ועכשיו שולחנו של אדם מכפר חסו בין אוהל מועד ובין המזבח ר"ל הן זאת והן זאת תפעול ועוד תפעול ונתת שמה מים רמו שתגרום השפעות רחמים וחסדים לעולם וישראל והשם ברחמי יחזק ויאמן לבבנו ללכת בכל דרכיו הקדושים אכ"ר *

ויקרי בדת משה מן ההר כו' יצואר ג"כ ע"פ דברינו ה"ל שאדם הרו"ל לבא אל הקדוש ופרישות לעבודתו ית' לריך להכניע עלמו בהכנעה גדולי וזה יגרום לו לקבל קדושה על עלמו * וזהו בדת משה מן ההר ע"ד שאמרו חז"ל הרים נבנויים ההר חמד אלהים שנתן הקב"ה על הר סיני מחמת שהוא נמוך מכל ההרים ומשה הי' מוריד ומשפיל עלמו שהי' עניו מכל אדם והי' מוכנע מאל יותר מהר סיני לכן זכה ושני לוחות

אין תכלית * ונחושת לשון נחש לשון נוסל על הלשון ר"ל הגשמיים דהיינו אכילה ושת"י ועיניי גשמיים עוה"ז הבא מאל הנחש לריך להכניס הכל אל הקדוש שיאכל ושת"י בקדושה ובטהרה ובמחשבות טהורות הכל למען עבודתו ית' וזכה הוא גורם השפעות לישראל ולעולם *

ויקרי ועשית כיוור דהכיוור הוא דבר המשפיע ומריק מים מהדדים שבתוכו וליוה הש"ת שיטע' כיוור שיגרום השפעות ע"י נחושת היינו ע"י הגשמיים שינהג עלמו בהם בקדוש ובטהרה * וכנו נחושת כנו הוא לי מושב ויסוד דהיינו שיטע' יסוד גמור להשפעות להשפיע לישראל ע"י הגשמיים * ולכן מתחילי לא רצה משה רבינו ע"ה לקבל מראות הנוצרות שיטע' מהם הכיוור עד שאיוה הש"ת לקבל מהם כי מחמת שתאוי הזאת הוא דבר עלול לקבל עומאי ובעו"ה רוב בני אדם נכשלים בעון הזה הכראה וגדמה להם שאין זה הטא כלל ואינם יודעים עד היכן הדברים מגיעים שפוגמים בהטא זה ע"פ הרוב הטא של הרהורים ותאויות האלו באים מהאש המהרהרי חלילי בהרהורים לא טובים ולכן ליוה הש"ת שיקבל מהם כי הש"ת יודע מחשבות שכוונת הכשים הי' בהסתכלותם בהמראות למען יבטל מהם הרהורים מאשגים אחרים לכן ליוה הש"ת שיקבל מהם ואף שהיא גשמיים עם מכל הגשמיים גם זאת הוורך להכניס אל הקדוש *

וזהו ואתה קח לך גשמים פי' שתעלי ריה ייחוח במעשיך דהיינו אפילו מדבר הגשמי ביותר מכל הגשמיים תעלה ממנו ריה ייחוח * וזהו ראש מור לשון מר ר"ל אפילו דבר שהוא תכלית וראש לכל המרירות תעלי ממנו ריה ייחוח * דרור פי' תראה שיהי' דרור דהיינו חירות ממ"ה דהיינו מסיטרא אחרא ומשעבוד מלכות כל זה תגרום בכל דברי גשמיים * חסו שאמרו חז"ל בן קטין עשה מוכני לכיוור כדי שלא יהא מימיו נפסלים בליני והיו משקעים אותו בצור ששם אין נפסלים בלינה רמו שלא יאמר האדם ח"כ הוא שאסור לאדם להנות מעוה"ז ותאוותו כ"א הכל למען שמו והוא דבר קשה מאוד הבלתי אפשרי לעמוד בו ח"כ אפשרי עממי מכל עיני עוה"ז הגשמי ולא אוכל ולא אשתה כלל ואהי' פרוש מאל אל יאמר כן אלא לריך האדם להתאמץ במעט מעט לשבר כח התאויות ולסבב הדבר בסיבוב אחר סיבוב עד שיגיע לתכלית יסוד הקדוש ושורש' בכל דבר גשמיים ג"כ * חסו רמו שטע' מוכני לכיוור לשוקעו בצור רמו שגריך האדם לנגלל ולשקע בגשמיים עד אשר יושקע ויוטע בצטע

נועם כי תשא אלימדך

למות צדו שפי הכנעתו הי' זוכה להקדושי הגדולי
 הזאת זהו שגסה הכתוב לכפול בדרתו מן ההר שלכאורה
 הוא אך למותר שהרי פתח הכתוב בתחילי בדרת
 משה מן ההר אלא שהתורי מרמזת שזכה לזאת בעבור
 שהכניע עלמו חכו בדרתו בי"ת של בדרתו פירושו
 בעבור רדתו מן ההר ככ"ל שהי' מוכנע ביותר *
 ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אהו פי'
 שהכתוב מפרש גדול הכנעתו שלא ידע כי קרן כו'
 דהלדיק המדבר עם אדם דברי קדושות ויראת הי'
 אזי בל לו ההתלהבות גדול בלבו ויאיר פניו באור
 גדול מהתלהבות אש אשר בקרבו וכל זאת לא ידע
 משה בעלמו אס יש לו ההתלהבות כלל * חכו בדברו
 אהו ר"ל כשהי' אהו אדם מדבר עם משה דברי
 קדושות *

פרשת פקודי

אלה פקודי המשכן כו' הנה התורה לכמה
 פנים ונראה לפרש דהנה גדולה
 מעשה הדקי הנותן לדקס ללדיק השלם שעושה יחוד
 במדות העליונות כידוע שיש שני מדות לדיק ולדק ועי'
 הלדיק המקבל את הדקי' הוא מעלי' את ההי' אחרוני'
 שהיא אהנו בגלותינו למדת נדק ונעשה נדקי' ואז
 העולם מלא ושבע כל טוב שפע וזרכה ורחמים וחיים
 ובני ומוזני ושלי' עד אין קץ ותכלית השפע עיי' הלדיק
 המקבל את הדקי' ועיי' הולכות השפע לכל העול' לכל
 אחד ואחד די מחסורו והנעטרותו זה מרומז בפסוק
 ונתנו איש כופר כו' מלת ונתנו האותיות למפרע הוא ג"כ
 ונתנו ככ"ל שעי' הדקס בל נדקס לעולם : והנה יש
 שלש מדרגות לדיקים * יש לדיק שאינו משגיח לחשוב
 בקבלתו הדקס לטובת והכאת עלמו אלא כל כוונתו
 הוא כדי שיושפע עיי' שפע טובה לכל ישראל ותמיד
 נפשו ורלואו הטוב משתוקק לראות בשמחת ישראל
 שלא יחסר להם כל טוב אבל מה שנוגע לו
 להנעטרותו אינו משגיח כלל ולכל בעיניו כאלו
 ביתו מלא ומופן כל טוב וזה הלדיק נקרא בשם
 דוכרא אף שהוא מקבל כי כל כוונתו ובקשתו אינו
 אלא כדי להשפיט וזה הוא היוזג הדוע שיש יוזג
 מני' וכי' * ויש לדיק המקבל דקס וכוונתו ג"כ
 להכאת עלמו כדי מוונתו ופירנסתו זה נקרא בשם
 נוקבא מחמת שכונתו ג"כ לקבל והלדיק הזה ג"כ
 עושה יחוד להשי' מדות הכ"ל עיי' קבלה לידו הדקס *
 חכו וכל איש אשר נמלא אהו תכלת וארגמן דהיינו
 הלדיק הנקרא בשם דוכרא ככ"ל שכל הנעטרותו כאילו
 נמלא אלו הכל מוכן תכלת וארגמן רמז לכל מיני
 טובה ואין כוונתו רק להשפיט : הביאו ר"ל לדיקים

כאלו הם מציאים תמיד שפע רב כל טוב לעולם *
 וכל אשה ר"ל הלדיק השני הנקרא בשם נוקבא ככ"ל
 רק שהוא חכמת לב היינו בעבודת הצורא ית'
 ובתורתו הקדושי' לעשות נחת רוח ליוזרו : צדי' עוו
 ר"ל עיי' ידי' שמקבל הלדיקי' לידו הוא ג"כ ממשיך
 השפעה ויציאו מטוה היינו השפעה * תכלת וארגמן
 רמז לכל מיני השפעות * ג' וכל הגשים אשר נשא
 לבן אותה בחכמי' ר"ל הלדיק שיש לו נשיאת לב
 בחכמי' עליוני' אף שכונתו לקבל ונקרא ג"כ בשם
 נוקבא * עוו את העיזים ר"ל רמז כלמר ששורשו הוא
 מן העיזין כך הלדיק הזה מושך השפעי' מהשורש :
 חכו ואלה פקודי המשכן רמז לשלש לדיקים הכ"ל
 פקודי פי' מה שהלדיק פוקד את כל בני אדם
 בהשפעה טובה יש בהם שלש מדרגות אי' המשכן
 הוא מלשון המשכה שממשיך השפעה עיי' קבלת הלדיקי'
 לידו ועושה יחוד בשני מדות הכ"ל חכו המשכן כה"א'
 כי משכן רמז ללדיק השלם והגמור ככ"ל זה נקרא
 בשם דוכרא ככ"ל ונקרא בשלשן פתח ועלם מחמת
 שאינו משגיח על עלמו כאלו אינו בעולם ועושה יחוד
 מני' וכי' * העדות אשר פוקד על פי משה ואהרן
 שהיו משתוקקים תמיד להשפיט לישראל ולא הי'
 כוונתם והשגחתם על עלמם *

וישמע ויחמר הי' אל משה פסל לך ודרשו חז"ל הפסולת
 יהי' שלך כו' ויש לכוון פי' הגמרא שהשגית
 אהר לנשה כל מה שנוגע לך לפרנסתך להנעטרותך
 יהי' בעיקר כפסולת המאכל הנדחה מן הגוף שלא
 תשגיח על הנוגע לך : מכאן נתעשר משה פי' שמה
 רבע"ה עשה כאשר אהר לו השי"ת והי' כל כוונתו
 שיהיו מלאים ושבעים כל טוב חס הי' כל עשורו
 שראה בעושרם ועובתם : ג' עבודת הלוויים היינו
 הלדיקים הקטנים הנלווים אל הי' לעבודתו גם הם
 משפיעים שפע זרכה וחיים לעולם ולכל ישראל *

וישמע למצבה מכבר כו' ומתחילי נפרש הפסוק
 ויחמר די אל משה עשה לך שרף ויעש
 משה נחש הנחשת * והי' זה לריך ציבור להבין למה
 שינה משה * ואקדים לך לפרש כמה שדקדקו קמחי
 בראשית ברא וכו' ומתחילי עלה במחשבי' לבראו
 במדת הדין כו' ותחילי לנו לחשוב על הקבי"ה האחד
 האמתי הפשוט שהי' חלילי' אהו שינוי אלו * אך העיקר
 הוא כך בחמת שרף האדם לעבוד את הצורא בכל
 חופני' חופנים לבלי' יחטא לפניו חלילי' בשום עבירי'
 ונדגוד חטא והקלי' שבקלות יהי' בעיניו כממרות חס
 הלדיק הי' יכול להתקיים אף עיי' מדת הדין חס
 שורת הדין נותן שיהא האדם כך אבל בני עלי'
 המה מועטים שיהיו יכולים לעמוד נגד שורת הדין
 ולכן

ספר ויקרא

ויקרא אל משה וידבר די אליו מאהל מועד
 לאמר * לכאורי סי ראו לכתוב ויקרא די
 אל משה וידבר אליו כדי שדע מי קראו ולא כן
 עתה ויקרא אל משה סתם ואינו יודע מי קראו *
 אך הענין הוא דאיתא בזהר ויקרא כו אלף זעירא *
 דהשכיני כשאניא במקומי אזי היא זעירא וזו היו
 במדבר ועיקר מקום כבודו הוא צבה"מ בירושלים *
 ולכן מתחילי גא' ויקרא אל משה והיא אלף זעירא
 קרא אל משה * אך אח"כ כשכבר קראו והי' משה
 רבינו ע"ה מטעם עלמו לעבודת הכורא צ"ה בכל יכלתו
 והי' מקדש עלמו במאוד מאוד וזא למדריגה זו וידבר
 הי' אליו שהוא שם הרחמים * וזהו שהתפלל דוד המלך
 ע"ה אחת הי' לעולם תשכ * כי עתה צעו"ה שהשכיני
 בהגלות כשהקב"ה רוצה לדין את ישראל לריך ברוב
 רחמיו לעמוד מכסא דין ולישב עליהם ככסא רחמים *
 אבל לעתיד לבא יהי' כולו רחמים גמורים ולא יטרך
 לעמוד מכסא דין כלל ולשנות מכסא לכסא * ועל
 זה התפלל אחת הי' לעולם תשכ כסאך לדור ודור *
 דעיקר שכינת כבודו יתברך הוא על הלדיקים והתפלל
 לאמר אע"פ שנתמעטו הדורות אס ראשונים כו
 אפס"כ יהי' כסאך עלינו בכל דור ודור ברוב רחמך
 תחופף עלינו אור שכינתך אמנ *

ונפש כי תחטא כו * י"ל דאיתא בזהר הקדוש
 ונפש כי תחטא שהוא לשון תמי' שהכתוב
 מתמי' על נפש העליון שיחטא ע"ש הלשון * ויש
 לפרש ג"כ ברמז על נפש לדיק שחטא באיזה חטא
 קל כחוט השערי' שעבר על אחי' מדה והנהג' טובה
 חילי' * כפי' הוזהר הקדוש שגפס היא מדרתי'
 גדולי' * והלדיק הזה הנכשל חילי' באחי' מדה כחוט
 השערי' אזי יחרד לבו בקרבו ותאחז נפשו פלגות ומי
 יתן ויחרד לב הרשעים העוברים עבירות חמורות
 כקלות כמו הלדיק הזה אשר הקל שבקלות צעינו
 כחמורות ונפשו תאבל עליו ותחרד מאד כאלו
 עתה שומע השבועי' שהיו משביעין אותו קודם שיא
 לאויר העולם כדאיתא בגמ' *

וידבר ושמעה קול אלה פ"י שדומי לויכא לשומע עתה מחדש
 קול האלה והשבועי' כנ"ל * והוא עד הוא לי התרא'
 מלשון

ולכן היה לריך לשחק מדת הרחמים ובלחמת בתחילי'
 ראה הקב"ה בחמה השני מדריגות היינו לדיק מעיקרא
 ומדרגות בעל תשוב' וזהו מתחילי' עלה במחשבי' כו ר"ל
 מהתחלת הכריאי' עלה במחשבי' לבראו במדת הדין
 קאי על הלדיק שיכול להתקיים ע"פ שורת הדין וראה
 שאין העולם מתקיים מחמת שטבע הכריאי' בלתי
 אפשרי להיות כולם לדיקים כאשר כתבתי במ"א ושיתף
 מדת הרחמים אבל בחמת חישב וראה הכל ביתד
 בלי שום השתנות חילי' * וזהו חני הי' חלקיכם אמת
 ר"ל מי שהולך בחמת בעבודת הכורא ית' שלא יחטא
 חילי' אף המדת הדין הוא רחמים אללו ואין לו
 להתיירא ממדה"ד וזהו חני די קודם שיחטא האדם
 ואחר שיחטא דקודם שיחטא גם הדין הוא רחמים
 ואף אחר שיחטא חני די הרחמים * וזהו ועשו לי
 מקדש כו שבינת המקדש שלמעלי' מכוין כנגד בה"מ שלמטי'
 וכשאר מקדש עלמו למטי' עושי' מקדש להשי"ת צ"ה *
 וזהו ועשו לי מקדש אחתי' ושכנתי בתוכם היינו
 כשיקדשו עלמם למטי' שאז חני שוכן בתוכם אז
 עושי' לי מקדש למעלי' *

וזהו עשה לך שרף ר"ל בני אדם השורפים בקדושתם
 וכרשפי אש המתלהבות בודאי הלדיקים הללו
 עליהם נאמר ותגזר אומר וכו' * ויש אותו על נס
 פי' שחשים את הלדיק הזה לנס לעולם שיבינו הכל
 שכל פעולותיו ומעשיו הכל מעשה ימים * וזהו כל
 הנשך ר"ל כל מי שיש לו נשיכי' דהיינו שחסר לו
 אחי' דבר הן רפוא' והן מזוני' מי' בני * וראה אותו
 וחי תיכף בראי' כל דהוא בעלמא ימשך לו הלדיק
 הנ"ל הכל ומשה רבינו ע"ה ראה שבני עלי' המה
 מועטים * ויעש משה נחש הנחושת ופרשי' ז"ל לשון
 נופל על הלשון י"ל הפירוש כך נחש הוא השטן הוא
 היל"ה"ר העולי' ומקטר ורא' משה רבינו ע"ה לעשות
 נגדו נחושת שאף מי שאינו כ"כ לדיק כנ"ל ולזה מרמז
 נחושת והנחושת של רבנת המשכן הי' מכפר על
 מעשי' נחש שגם הלדי' כזה יהי' יכולת בידו לפעול
 הכל ולח הי' משגי' משה מדברי הקב"ה כי כן הי'
 כוונת הכריאי' בתחילי' כנ"ל * וזהו ויעש למזבח מכבר
 מעשי' רשת נחושת ר"ל מכבר פי' כוברו בכברי' לראות
 את מעשה הלדיק דמעיקרא וכני עלי' המה מועטים
 ולכן עשה ופעל שגם הלדיק שאינו צבחי' גדולה כ"כ
 גם הוא יכול לפעול הכל ויהי' שיעור הכתוב כך *
 ויעש למזבח ר"ל למען יהי' מזבח כפרה * מכבר
 ההכרחי לראות מעשי' הלדיק הגמור * נחושת מעשה
 רשת ר"ל ומחמת שרוב בני אדם נלכדים במלוד' ורשת
 הנחש היל"ה"ר עשה ופעל שגם הלדיק המרומז נשם
 נחושת יפעול הכל כנ"ל וק"ל *

